satsioonid annetasid Riigikohtule maikuus kujur A. Elleri poolt valmistatud „Justitia“ kuju; Fenno-Ugria Selts kavatses Soome presidendile kinkida A. Murakini maali „Asundustalud“; Toompea lossi valgele saalile tellti pannood Jansenilt, Reindorfilt, Hoffmanilt ja Kanalt jne. Niisuguseid tellimisi oli aasta kestel rohkesti. Tuleb pidada eriliseks saavutiseks kujur V. Melniku töid Kadrioru lossi aeda („Koit“ ja „Hämarik“) ja Eesti Panga Tartu osakonna hoone kaunistamiseks valmistatud figuure J. Raudsepalt ja reljeefe A. Ellerilt, sest need tööd kinnitavad meie kujurite rakendamise võimalust arhitektuurseisse ülesandeisse.

Rakenduskunsti aladel on 1936. a. märgatav areng tegelike ülesannete ja algupärase loomingu suunas. Kui varem peamist elevust rakenduskunsti-küsimustesse tõid vastavate koolide näitused ja nende õppetegevusega seoses olevad tööd, siis võime sel alal konstateerida nüüd otsustavat pööret: tähtsamad saavutised ja probleemid kerkivad iseseisvalt töötavate rakenduskunstnike ja eraettevõtete algatustel ja teostustel.

M ö ö b l i t ö ö s t u s e alal on olnud märgata erilist elavust. Juba varem tunnustatud algupäraste mööblitööstuste kõrvale („Massoprodukt“ ja „Luther“) on tekkinud rida mööblivalmistamis-ettevõtteid, kus endisest suuremal määral pannakse rõhku algupäraste kvaliteettoodete valmistamisele. Selles mõttes on iseloomustav ka mööbli-erinäituste esilekerkimine, millena võib nimetada „Lutherma“ mööblinäitust Tallinnas aprillis ja Tallinna Puutöömeistrite Ühingu poolt korraldatud mööblinäitust septembris. Rakenduskunstnike kaudu juhitav sisustus- ja sisearhitektuuri büroo „Uudne mööbel“ on leidnud niivõrd reaalse tegevuspinna, et on võidud avada samade ülesannetega töötav teinegi ettevõte Tallinnas rakenduskunstnikke O. Murdmaa ja A. Mõttuse juhtimisel.

T e k s t i i l t ö ö s t u s e alal on 1936. a. niisamuti konstateeritav just äriliselt töötavate eraettevõtete jõudmine juhtivale kohale ka kunstipärasema toodangu esitamisel. Võis tähele panna asjaolu, et meie kodukäsitööna valmistatud dekoratiivkangad, nagu akna- ja ukse-eesriided ja mööbliriided leiavad järjest tarvitust ka valitsuse ja omavalitsuse ruumide sisustamisel. Niisamuti on Tallinnas reas paremais hotellides, kohvikuis jm. silmapaistvalt kasutatud riidematerjali alal kodukäsitöö tooteid. Et 1936. a. kerkis päevakorrale rahvakunsti elustamise küsimus, milles suurt osa etendab rahvariiete-küsimus, siis on rahvapäraste motiivide käsitlus kanderiide valmistamisel eriti silmapaistvalt päevakorral kutsekoolide õppetegevuses. Nii Tallinna naiskutsekooli näitusel kui ka Tartu Naisühingu kutsekooli väljapanekuil

Eesti kroonika 1936, lk. 119